

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 822

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 noiembrie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.111. — Hotărâre privind transmiterea, fără plată, a unor imobile din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și în proprietatea unităților de cult deținătoare	2	administrare a unei părți dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Administrației și Internelor	6–7
1.112. — Hotărâre privind transmiterea, fără plată, în proprietatea unităților de cult deținătoare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte	3–5	1.141. — Hotărâre privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăți directe și pentru măsuri de piață în agricultură	8–9
1.117. — Hotărâre pentru actualizarea cuantumurilor limitelor amenzilor contravenționale prevăzute la art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2000 pentru stabilirea și sancționarea unor fapte contravenționale în operațiunile de transport feroviar și cu metroul	6	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
1.125. — Hotărâre privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului ca urmare a modificării valorii de inventar și schimbării unității de		23. — Ordin pentru modificarea și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 4/2011 privind funcționarea sistemului de plăți TARGET2-România	9–10
		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
		Decizia nr. 20 din 17 octombrie 2011	11–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea, fără plată, a unor imobile din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și în proprietatea unităților de cult deținătoare

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art.10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1 alin. (1) și art. 3 alin. (2) din Legea nr. 239/2007 privind reglementarea regimului juridic al unor bunuri imobile aflate în folosința unităților de cult,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unor imobile, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia.

Art. 2. — Imobilele prevăzute la art. 1 se transmit fără plată

în proprietatea unităților de cult deținătoare, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit prevederilor art. 2 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu
Secretariatul de Stat pentru Culte
Nicolae Adrian Lemeni,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 9 noiembrie 2011.
Nr. 1.111.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE ale imobilelor care se transmit, fără plată, din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia și în proprietatea unităților de cult deținătoare

Nr. crt.	Denumirea bunului imobil	Caracteristicile tehnice	Adresa imobilului	Unitatea de cult care deține bunul
1.	Imobil	Clădire + teren Suprafața construită = 161 m ² Suprafața desfășurată = 181 m ² Suprafața terenului = 260 m ² , conform C.F. nr. 31.026/2011	Municipiul Giurgiu, str. Grasse nr. 4, județul Giurgiu	Episcopia Giurgiu
2.	Imobil	Casa Agronomului Clădire + teren Suprafața construită = 914 m ² Suprafața desfășurată = 1.558 m ² Suprafața terenului = 1.128 m ² , conform C.F. nr. 20.142/2011	Satul Drăgănești-Vlașca, comuna Drăgănești-Vlașca, județul Teleorman	Episcopia Alexandriei și Teleormanului
3.	Imobil	Laboratoare Grup Școlar Agricol Clădire + teren Suprafața construită = 604 m ² Suprafața desfășurată = 755 m ² Suprafața terenului = 29.357 m ² , conform C.F. nr. 20.119/2011	Satul Drăgănești-Vlașca, comuna Drăgănești-Vlașca, județul Teleorman	Episcopia Alexandriei și Teleormanului

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea, fără plată, în proprietatea unităților de cult deținătoare a unor imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte

Având în vedere art. 2 alin. (1) și art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1 alin. (1) și art. 3 alin. (2) din Legea nr. 239/2007 privind reglementarea regimului juridic al unor bunuri imobile aflate în folosința unităților de cult,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Datele de identificare ale imobilelor aparținând domeniului public al statului, înregistrate la pozițiile M.F.P. nr. 103631, 154205, 34.055, 34.095, 106.300, 106.301 și 155011 din anexa nr. 40 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică potrivit anexei nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al statului a unor imobile aflate în administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte și în folosința

gratuită a unor unități de cult deținătoare, identificate potrivit anexei nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Imobilele prevăzute la art. 2 se transmit fără plată în proprietatea unităților de cult deținătoare, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 3 se face pe bază de protocol încheiat între Secretariatul de Stat pentru Culte și unitățile de cult deținătoare, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se modifică corespunzător Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu
Secretariatul de Stat pentru Culte
Nicolae Adrian Lemeni,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 9 noiembrie 2011.
Nr. 1.112.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
modificate ale imobilelor aparținând domeniului public al statului

Semnificația coloanelor din tabelul de mai jos este următoarea:

A — Cod de clasificare

B — Anul dobândirii/dării în folosință

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	A	Descrierea tehnică	Denumirea		B	Descrierea juridică	Tip bun
				Adresa	Valoarea de inventar (în lei)		În administrare/ concesiune	
0	1	2	3	4	5	6	7	8
1.	103631	8.30_	Construcții + teren S totală teren = 84.172 mp, din care: Sc = 2.228 mp Sd = 2.228 mp	Orașul Popești-Leordeni, județul Ilfov	520.665	2004	Administrare	Imobil

0	1	2	3	4	5	6	7	8
2.	154205	8.30_	Construcții + teren Sc1 = 421 mp Sc2 = 13 mp Sc3 = 104 mp Sd1 = 421 mp Sd2 = 13 mp Sd3 = 104 mp S teren = 8.330 mp Sc totală = 538 mp Sc totală desfășurată = 538 mp	Orașul Valea lui Mihai, județul Bihor	87.693	2008	Administrare	Imobil
3.	34.055 34.095 106.300 106.301	8.30_	Construcții + teren Suprafață totală teren = 221.700 mp, din care: S curți construcții parcela 919 = 2.600 mp: Sc1 = 222 mp Sc2 = 134 mp Sc3 = 299 mp Sc4 = 11 mp Sc totală = 666 mp Sc totală desfășurată = 666 mp S teren arabil parcela 1495 = 2.000 mp S teren fâneată parcela 1496 = 2.100 mp Total suprafață teren + construcții = 6.700 mp S teren parcela A2208/4 = 115.000 mp S teren parcela A2483/61 = 100.000 mp	Comuna Galda de Jos, județul Alba	397.023	2006	Administrare	Imobil
4.	155011	8.29.06	Construcție + teren S teren = 372 mp S teren = 1.407 mp, din care: Sc1 (S+P+1) = 229 mp Sc2 = 144 mp Sc totală = 373 mp Sc totală desfășurată = 373 mp S teren = 234 mp	Municipiul Făgăraș, str. Nicolae Bălcescu nr. 20, județul Brașov	1	2000	Administrare	Imobil

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor care trec, fără plată, din domeniul public al statului și din administrarea Secretariatului de Stat pentru Culte în domeniul privat al statului și în proprietatea unităților de cult deținătoare

Nr. crt.	Nr. MFP	Nr. actului normativ în temeiul căruia se face transferul	Denumirea bunului care face obiectul actului normativ	Adresa imobilului	Descrierea tehnică	Ordonatorul/ Administratorul actual al bunului	Unitatea de cult care deține bunul în folosință gratuită
0	1	2	3	4	5	6	7
1.	103631 8.30_ 154974 8.29.06	Legea nr. 239/2007 privind reglementarea regimului juridic al unor bunuri imobile aflate în folosința unităților de cult	Imobil Teren	Orașul Popești-Leordeni, județul Ilfov	Construcții + teren S totală teren = 84.172 mp, din care: Sc = 2.228 mp Sd = 2.228 mp — valoare de inventar (în lei) = 520.665 — conf. C.F. nr. 100322/2011 Teren S teren = 11.359,82 mp — valoare de inventar (în lei) — 1 — conf. C.F. nr. 100313/2011	Secretariatul de Stat pentru Culte	Arhiepiscopia Romano-Catolică București

0	1	2	3	4	5	6	7
2.	154205 8.30_	Legea nr. 239/2007	Imobil 49—211	Orașul Valea lui Mihai, județul Bihor	Construcții + teren Sc1= 421 mp Sc2 = 13 mp Sc3 = 104 mp Sd1 = 421 mp Sd2 = 13 mp Sd3 = 104 mp Sc totală = 538 mp Sc totală desfășurată = 538 mp S teren = 8.330 mp — valoare de inventar (în lei) = 87.693 — conf. C.F nr. 50737/2011	Secretariatul de Stat pentru Culte	Parohia Română Unită cu Roma, Greco- Catholică Valea lui Mihai, județul Bihor
3.	34.055 34.095 106.300 106.301 8.30_	Legea nr. 239/2007	Clădire laborator, șopron și remiză tractor și semănătoare, depozit semințe și centrală termică Teren	Comuna Galda de Jos, județul Alba	Construcții + teren Suprafață totală teren = 221.700 mp, din care: S curți construcții parcela 919 = 2.600 mp, conf. C.F nr. 70613/2011: Sc1 = 222 mp, conf. C.F nr. 70613/2011 Sc2 = 134 mp, conf. C.F nr. 70613/2011 Sc3 = 299 mp, conf. C.F nr. 70613/2011 Sc4 = 11 mp, conf. C.F nr. 70613/2011 Sc totală = 666 mp, conf. C.F nr. 70613/2011 Sc totală desfășurată = 666 mp, conf. C.F nr. 70613/2011 S teren arabil parcela 1495 = 2.000 mp, conf. C.F nr. 70613/2011 S teren fâneată parcela 1496 = 2.100 mp, conf. C.F nr. 70613/2011 Total suprafață teren + construcții = 6.700 mp, conf. C.F nr. 70613/2011 S teren parcela A2208/4 = 115.000 mp, conf. C.F nr. 71060/2011 S teren parcela A2483/61= 100.000 mp, conf. C.F nr. 71493/2011 — valoare de inventar (în lei) = 397.023	Secretariatul de Stat pentru Culte	Mănăstirea Râmneț, județul Alba
4.	155011 8.29.06	Legea nr. 239/2007	Imobil	Municipiul Făgăraș, str. Nicolae Bălcescu nr. 20, județul Brașov	Construcție + teren S teren = 372 mp, conf. C.F nr. 100168/2011 S teren = 1.407 mp, conf. C.F nr. 100169/2011, din care: Sc1 (S+P+1) = 229 mp Sc2 = 144 mp Sc totală = 373 mp Sc totală desfășurată = 373 mp S teren = 234 mp, conf. CF nr. 100177/2011 — valoare de inventar (în lei) = 1	Secretariatul de Stat pentru Culte	Arhiepiscopia Sibiului
5.	104008 8.30_	Legea nr. 239/2007	Imobil	Municipiul Făgăraș, str. Andrei Mureșanu nr. 2, județul Brașov	Teren S teren = 4.074 mp — valoare de inventar (în lei) = 43.436 — conf. C.F nr. 100203/2011	Secretariatul de Stat pentru Culte	Protopopiatul Ortodox Român Făgăraș

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru actualizarea cuantumurilor limitelor amenzilor contravenționale prevăzute la art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2000 pentru stabilirea și sancționarea unor fapte contravenționale în operațiunile de transport feroviar și cu metroul

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2000 pentru stabilirea și sancționarea unor fapte contravenționale în operațiunile de transport feroviar și cu metroul, aprobată cu modificări prin Legea nr. 200/2003,

Guvernul României adoptă următoarea hotărâre:

Articol unic. — Cuantumurile limitelor amenzilor contravenționale prevăzute la art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2000 pentru stabilirea și sancționarea unor fapte contravenționale în operațiunile de transport feroviar și cu metroul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 200/2003, se actualizează în funcție de rata inflației din perioada iunie 2003—iunie 2011, după cum urmează:

a) limita minimă a amenzii prevăzute la alin. (1) lit. a) se majorează la 100 lei, iar limita maximă a amenzii la 900 lei;

b) limita minimă a amenzii prevăzute la alin. (1) lit. b) se majorează la 400 lei, iar limita maximă a amenzii la 2.600 lei;

c) limita minimă a amenzii prevăzute la alin. (1) lit. c) se majorează la 700 lei, iar limita maximă a amenzii la 4.400 lei;

d) limita minimă a amenzii prevăzute la alin. (2) lit. a) se majorează la 300 lei, iar limita maximă a amenzii la 1.800 lei;

e) limita minimă a amenzii prevăzute la alin. (2) lit. b) se majorează la 700 lei, iar limita maximă a amenzii la 5.300 lei;

f) limita minimă a amenzii prevăzute la alin. (2) lit. c) se majorează la 1.400 lei, iar limita maximă a amenzii la 8.800 lei.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 9 noiembrie 2011.
Nr. 1.117.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului ca urmare a modificării valorii de inventar și schimbării unității de administrare a unei părți dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Administrației și Internelor

Având în vedere prevederile art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 privind aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului ca urmare a schimbării unității de administrare a unei părți dintr-un imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Administrației și Internelor și înregistrat la MFP cu nr. 106.535, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului menționat la art. 1 aparținând domeniului public al statului, aflat în administrarea Ministerului Administrației și Internelor, potrivit datelor prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și,

împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al

bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 9 noiembrie 2011.
Nr. 1.125.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE

a părții de imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Administrației și Internelor care a făcut obiectul schimbării unității de administrare

Nr. M.F.P.	Denumirea imobilului transferat	Codul de clasificare	Adresa imobilului	Caracteristicile imobilului ce se predă	Unitatea de administrare de la care s-a transmis folosința imobilului	Unitatea de administrare la care s-a transmis folosința imobilului	Valoarea contabilă la data preluării — lei —
106.535	49-98	8.19.01	Municipiul Iași, județul Iași	Pavilion 49-98-07 Sc = 237,46 mp Sd = 474,92 mp Pavilion 49-98-08 Sc = 251,49 mp Sd = 251,49 mp S. teren = 39.000,00 mp	Inspectoratul Județean al Poliției de Frontieră Iași Cod unic de identificare (CUI) 5051447	Unitatea Militară 0908 Iași Cod unic de identificare (CUI) 4701533	93.363,90

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Administrației și Internelor a cărui valoare de inventar se modifică drept urmare a reevaluării

Adresa imobilului	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Valoarea de inventar actualizată (lei)	Tipul bunului	Numărul de înregistrare în inventarul bunurilor din domeniul public al statului
Municipiul Iași, județul Iași	8.19.01	45-353	136.572,69	Imobil	Ministerul Finanțelor Publice urmează să atribuie numărul de înregistrare în inventarul bunurilor aparținând domeniului public al statului

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind reglementarea unor măsuri financiare temporare pentru stimularea gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăți directe și pentru măsuri de piață în agricultură

Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este autorizat să gestioneze contribuția financiară a Comunității Europene conform plafoanelor anuale și angajamentelor convenite prin Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. 157/2005.

Având în vedere:

— prevederile Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a regulamentelor (CE) nr. 1.290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003;

— prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 din Legea bugetului de stat pe anul 2011 nr. 286/2010, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În vederea stimulării gradului de absorbție a fondurilor alocate pentru agricultură aferente schemelor de plăți directe pentru agricultură și pentru măsuri de piață în agricultură, exclusiv măsurile de intervenție pe piață, se alocă temporar Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, până la finele anului 2011, suma de 1.358.000 mii lei, din vărsăminte obținute din privatizare înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului.

(2) Sumele alocate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale din vărsăminte din privatizare înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului și utilizate vor fi rambursate Ministerului Finanțelor Publice în euro, din sumele restituite cu această destinație de către Uniunea Europeană, până la data de 10 ianuarie 2012.

(3) Suma prevăzută la alin. (1) este destinată asigurării resurselor necesare efectuării plății avansului de 50% din suma ce se acordă beneficiarilor schemei de plată directă unică pe suprafață, finanțată din Fondul european de garantare agricolă (F.E.G.A.), aferentă anului agricol 2011, pentru care s-au finalizat verificările condițiilor de eligibilitate, potrivit prevederilor art. 20 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a regulamentelor (CE) nr. 1.290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.782/2003, și pentru măsuri de piață în agricultură, exclusiv măsurile de intervenție pe piață.

Art. 2. — Ministerul Finanțelor Publice virează sumele solicitate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, eșalonat, până la concurența sumei prevăzute la art. 1 alin. (1), într-un cont de disponibilități distinct, deschis în numele acestuia la Trezoreria Statului. Sumele se virează în termen de 5 zile lucrătoare de la data formulării cererii de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 3. — (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale virează într-un cont distinct, deschis la Trezoreria Statului pe

numele Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (A.P.I.A.), sumele primite potrivit prevederilor art. 2.

(2) Decontarea plăților reprezentând cheltuieli aferente acordării avansului de 50% din plata directă unică pe suprafață aferentă anului agricol 2011 și măsurilor de piață, exclusiv măsurile de intervenție pe piață, se efectuează de către A.P.I.A. prin virament în contul beneficiarului, până la data de 30 noiembrie 2011 inclusiv.

(3) Beneficiarii plăților efectuate în cadrul schemelor de plăți directe pentru agricultură sunt persoanele fizice și/sau juridice prevăzute la art. 6 alin. (1) și art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2007, cu modificările ulterioare.

(4) A.P.I.A. va restitui Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale sumele neutilizate până la data de 1 decembrie 2011, urmând ca acesta să le restituie la rândul său Ministerului Finanțelor Publice până în data de 31 decembrie 2011.

Art. 4. — (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale are obligația ca, în termen de 5 zile lucrătoare de la data încasării sumelor de la Comisia Europeană, să reconstituie vărsămintele obținute din privatizare înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, până la nivelul sumei acordate conform art. 1 alin. (1).

(2) Reîntregirea vărsămintelor din privatizare utilizate se va efectua de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin transferarea echivalentului în euro, determinat pe baza cursului BNR valabil la data efectuării transferului sumelor în valută, din contul analitic denominat în euro „Disponibil fonduri nerambursabile aferente politicii agricole comune și a politicii comune de pescuit”, deschis la Banca Națională a României pe numele său, în contul Ministerului Finanțelor Publice „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României.

(3) Sumele în euro încasate de Ministerul Finanțelor Publice de la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale conform alin. (2) se înregistrează ca vărsăminte din privatizare în valută, la cursul Băncii Naționale a României valabil la data efectuării operațiunii de transfer valutar prevăzute la alin. (2). Pe baza aceluiași curs valutar, Ministerul Finanțelor Publice stinge obligația Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale de restituire a sumei alocate din vărsăminte din privatizare în lei.

(4) În cazul în care sumele restituite de Uniunea Europeană, reprezentând cheltuielile efectuate pe seama veniturilor obținute din privatizare, sunt diminuate cu sumele corespunzătoare prevăzute la art. 6 lit. e), f), g) și i) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2009 privind gestionarea fondurilor comunitare nerambursabile provenite din Fondul european de garantare agricolă, Fondul european agricol de dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și a fondurilor alocate de la bugetul de stat, privind gestionarea fondurilor nerambursabile alocate de la Comunitatea

Europeană și a fondurilor alocate de la bugetul de stat aferente programului de colectare și gestionare a datelor necesare desfășurării politicii comune în domeniul pescuitului și a programului de control, inspecție și supraveghere în domeniul pescuitului și pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 218/2005 privind stimularea absorbției fondurilor SAPARD, Fondul european agricol de dezvoltare rurală, Fondul european pentru pescuit, Fondul european de garantare agricolă, prin preluarea riscului de creditare de către fondurile de garantare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 371/2009, cu modificările și completările ulterioare, reconstituirea veniturilor obținute din privatizare până la sfârșitul perioadei prevăzute la art. 1 alin. (2) se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale.

Art. 5. — În termen de 10 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice, se aprobă normele metodologice de aplicare a acesteia.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără
Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 16 noiembrie 2011.
Nr. 1.141.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului Băncii Naționale a României nr. 4/2011 privind funcționarea sistemului de plăți TARGET2-România

Având în vedere prevederile art. 22 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale art. 404 și 405 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 și al prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 35/2009 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul Băncii Naționale a României nr. 4/2011 privind funcționarea sistemului de plăți TARGET2-România, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 și 443 bis din 24 iunie 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa II, la articolul 1, definițiile noțiunilor „beneficiar” și „plătitor” se modifică și vor avea următorul cuprins:

„— «beneficiar» (*payee*), cu excepția cazurilor în care este utilizat în contextul art. 39, înseamnă un participant la TARGET2 al cărui cont PM va fi creditat ca urmare a decontării unui ordin de plată;

— «plătitor» (*payer*), cu excepția cazurilor în care este utilizat în contextul art. 39, înseamnă un participant la TARGET2 al cărui cont PM va fi debitat ca urmare a decontării unui ordin de plată;”.

2. În anexa II, la articolul 8 alineatul (4), litera (c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(c) în aprecierea BNR, o astfel de participare ar pune în pericol stabilitatea, buna funcționare și securitatea generale ale TARGET2-România sau ale oricărui sistem component al TARGET2 ori ar periclita îndeplinirea de către BNR a misiunilor sale prevăzute de Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și de Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene sau prezintă riscuri din perspectiva prudenței.”

3. În anexa II, la articolul 34 alineatul (2), litera (e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(e) are loc orice alt eveniment în legătură cu un participant, eveniment care, în aprecierea BNR, ar pune în pericol stabilitatea, buna funcționare și securitatea generale ale TARGET2-România sau ale oricărui alt sistem component al TARGET2 ori ar periclita îndeplinirea de către BNR a misiunilor sale prevăzute de Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și de Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene sau prezintă riscuri din perspectiva prudenței; și/sau”.

4. În anexa II, la articolul 39, denumirea marginală se modifică și va avea următorul cuprins:

„Protecția datelor, prevenirea spălării banilor, măsuri administrative sau restrictive și aspecte conexe”

5. În anexa II, la articolul 39, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Atunci când acționează în calitate de furnizor de servicii de plată al unui beneficiar sau al unui plătitor, participanții îndeplinesc toate cerințele care rezultă din măsurile administrative sau restrictive impuse în temeiul art. 75 sau 215 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, inclusiv în ceea ce privește notificarea și/sau obținerea acordului din partea unei autorități competente în legătură cu procesarea tranzacțiilor. În plus:

(a) în cazul în care BNR este furnizorul de servicii de plată al unui participant care are calitatea de plătitor:

- (i) participantul efectuează notificarea necesară sau obține aprobarea în numele băncii centrale care trebuie în principal să efectueze notificarea ori să obțină aprobarea și transmite BNR dovada efectuării notificării sau a obținerii aprobării;
- (ii) participantul nu introduce în TARGET2 niciun ordin de transfer credit până nu a obținut din partea BNR confirmarea că notificarea necesară a fost făcută sau că aprobarea a fost obținută de către ori în numele furnizorului de servicii de plată al beneficiarului;

(b) în cazul în care BNR este furnizor de servicii de plată al unui participant care are calitatea de beneficiar, participantul efectuează notificarea necesară sau obține aprobarea în numele băncii centrale care trebuie în principal să efectueze notificarea ori să obțină aprobarea și transmite BNR dovada efectuării notificării sau a obținerii aprobării.

În sensul prezentului alineat, noțiunile «furnizor de servicii de plată», «plătitor» și «beneficiar» au semnificațiile care le sunt atribuite în cadrul măsurilor administrative sau restrictive aplicabile.”

6. La anexa III, la definiția „situației de neîndeplinire a obligațiilor”, litera (h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(h) cazul în care participarea entității la un alt sistem component al TARGET2 și/sau la un sistem auxiliar a fost suspendată sau a încetat;”.

7. La anexa III, denumirea marginală a paragrafului „Suspendarea sau încetarea acordării creditului pe parcursul zilei (intraday credit)” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Suspendarea, limitarea sau încetarea acordării creditului pe parcursul zilei (intraday credit)”

8. La anexa III, punctul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„12. (a) BCN participante suspendă sau pun capăt accesului la creditul pe parcursul zilei în cazul apariției uneia dintre următoarele situații de neîndeplinire a obligațiilor:

- (i) contul entității deschis la BCN participantă este suspendat sau închis;
- (ii) entitatea în cauză încetează să mai îndeplinească oricare dintre cerințele prevăzute în prezenta anexă pentru acordarea creditului pe parcursul zilei;
- (iii) o autoritate judiciară sau altă autoritate competentă adoptă o decizie de punere în aplicare a unei proceduri de lichidare a entității sau de desemnare a unui lichidator ori a unei persoane cu atribuții echivalente pentru entitatea respectivă sau a oricărei alte proceduri similare;
- (iv) entitatea este supusă blocării fondurilor și/sau altor măsuri impuse de Uniune care restricționează capacitatea entității de utilizare a fondurilor proprii.

(b) BCN participante pot suspenda sau pot pune capăt accesului la creditele pe parcursul zilei dacă o BCN suspendă sau pune capăt participării participantului la TARGET2, în temeiul art. 34 alin. (2) lit. (b)—(e) din anexa II, sau dacă intervin una sau mai multe situații de neîndeplinire a obligațiilor [altele decât cele prevăzute la art. 34 alin. (2) lit. (a) din anexa II].

(c) În cazul în care Eurosistemul decide să suspende, să limiteze sau să excludă accesul contrapărților la instrumentele de politică monetară din motive de prudență sau de altă natură, în conformitate cu secțiunea 2.4 din anexa I la Orientarea BCE/2000/7, BCN participante pun în aplicare respectiva decizie în ceea ce privește accesul la creditul pe parcursul zilei, conform prevederilor contractului sau reglementărilor aplicate de BCN respective.

(d) BCN participante pot decide să suspende, să limiteze sau să pună capăt accesului unui participant la creditul pe parcursul zilei dacă se consideră că participantul prezintă riscuri din perspectiva prudenței. În astfel de cazuri, BCN participantă în cauză transmite imediat o notificare scrisă BCE și altor BCN participante, precum și băncilor centrale conectate. După caz, Consiliul guvernatorilor decide cu privire la punerea uniformă în aplicare a măsurilor adoptate în toate sistemele componente ale TARGET2.”

9. La anexa III, punctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„13. Atunci când o BCN participantă decide să suspende, să limiteze sau să pună capăt accesului la creditul pe parcursul zilei al unei contrapărți la politica monetară a Eurosistemului, această decizie produce efecte de la aprobarea acesteia de către BCE.”

10. În anexa V, la articolul 4 punctul 16 litera (b), sintagma „apendicele IA” se înlocuiește cu sintagma „apendicele IV”, iar sintagma „anexa V” se înlocuiește cu sintagma „anexa II”.

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare la data de 21 noiembrie 2011.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

**DECIZIA Nr. 20
din 17 octombrie 2011**

Dosar nr. 20/2011 Rodica Aida Popa	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea Gabriela Victoria Bîrsan	— președintele Secției I civile — președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adrian Bordea	— președintele Secției a II-a civile
Corina Jîjîie Raluca Moglan Romanița Vrânceanu Bianca Elena Țândărescu Crețu Dragu Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției penale — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă, judecător raportor
Florentin Sorin Drăguț Corina Alina Corbu	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Frumușelu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Rîciu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriela Bogasiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal, judecător raportor
Gheorghita Luțac	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu Elena Daniela Marta Roxana Popa Aurelia Motea	— judecător la Secția a II-a civilă — judecător la Secția a II-a civilă — judecător la Secția a II-a civilă — judecător la Secția a II-a civilă, judecător raportor
Maura Olaru Minodora Condoiu Alixandri Vasile Mariana Ghena	— judecător la Secția a II-a civilă — judecător la Secția a II-a civilă — judecător la Secția penală — judecător la Secția penală

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 20/2011 este legal constituit conform dispozițiilor art. 330⁶ alin. (2) din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Legea nr. 202/2010, și ale art. 27² alin. (2) lit. b) din Regulamentul de organizare și funcționare administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința completului este prezidată de doamna judecător Rodica Aida Popa, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror șef adjunct Antonia Eleonora Constantin.

La ședința de judecată participă magistratul-asistent șef al Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul de organizare și funcționare administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 150 (fost art. 145) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, art. 103 lit. a) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, cu modificările ulterioare, referitor la quantumul indemnizației de concediu aferent anului școlar 2009—2010, convenit personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, astfel cum a fost formulat și motivat în scris, și a solicitat admiterea acestuia ca urmare a constatării existenței unei jurisprudențe neunitare cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 150 (fost art. 145) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, art. 103 lit. a) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, cu modificările ulterioare, referitor la quantumul indemnizației de concediu aferent anului școlar 2009—2010, convenit personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat. Totodată, reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a precizat că aceleași sunt concluziile și față de recursul în interesul legii promovat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava.

Președintele completului de judecată, doamna judecător Rodica Aida Popa, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursurilor în interesul legii.

ÎN ALTA CURTE,

deliberând asupra recursurilor în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept care a generat practica neunitară

Recursurile în interesul legii vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 150 (fost art. 145) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, art. 103 lit. a) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, cu modificările ulterioare, cu privire la cuantumul indemnizației de concediu aferent anului școlar 2009—2010, convenit personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat.

2. Examenul jurisprudențial

Prin recursurile în interesul legii se arată că în practica judiciară nu există un punct de vedere unitar cu privire la litigiile având ca obiect cererile personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat de obligare a ordonatorilor de credite la plata indemnizației de concediu aferente anului școlar 2009—2010, în cuantum integral, fără aplicarea diminuării cu 25%, prevăzută de art. 1 din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Unele instanțe de judecată au apreciat că personalul didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat are dreptul la indemnizația de concediu aferentă anului școlar 2009—2010, în cuantum integral, fără aplicarea diminuării cu 25%, prevăzută de art. 1 din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare. Aceste instanțe au reținut, în esență, că, în raport cu calitatea reclamanților de personal contractual, sunt aplicabile normele dreptului comun în materie, respectiv prevederile art. 150 (fost art. 145) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 59 alin. 4 din Contractul colectiv de muncă unic la nivel național pe anii 2007—2010, precum și dispozițiile art. 103 lit. a) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, ale pct. 21—26 din Normele metodologice privind efectuarea concediului de odihnă al personalului didactic din învățământ, emise în aplicarea art. 103 din Legea nr. 128/1997 și a Hotărârii Guvernului nr. 250/1992, republicată, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.251/1998, precum și ale art. 29 alin. (4) din Contractul colectiv de muncă unic la nivel de ramură de învățământ 2007—2008. În esență, aceste instanțe au reținut faptul că Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, a intrat în vigoare la data de 3 iulie 2010, iar dreptul cadrelor didactice la indemnizația de concediu s-a născut cu cel puțin 5 zile înainte de plecarea în concediu, adică anterior datei indicate mai sus.

3.2. Alte instanțe au avut un punct de vedere contrar celui expus anterior, în sensul că sunt neîntemeiate cererile personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat de obligare a ordonatorilor de credite la plata indemnizației de concediu de odihnă aferente anului școlar 2009—2010, în cuantum integral, fără aplicarea diminuării cu 25%, prevăzută de art. 1 din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare. În esență, aceste instanțe au reținut că indemnizația de concediu de odihnă se calculează în raport cu media zilnică a veniturilor din fiecare lună în care se efectuează

acest concediu, cu aplicarea dispozițiilor din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare.

4. Opinia procurorului general

Procurorul general a opinat în sensul că a doua orientare jurisprudențială, referitoare la aplicabilitatea reducerii cu 25% a indemnizațiilor pentru concediul de odihnă aferent anului școlar 2009—2010, ca efect al intrării în vigoare a Legii nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, este în acord cu litera și spiritul legii.

În esență, procurorul general a argumentat în sensul că indemnizația de concediu convenită personalului didactic și didactic auxiliar se calculează în raport cu numărul zilelor de concediu înmulțite cu media zilnică a salariului de bază, a sporului de vechime și, după caz, a indemnizației pentru funcția de conducere, luate împreună, corespunzătoare fiecărei luni calendaristice în care se efectuează zilele de concediu de odihnă, iar această indemnizație devine scadentă zi cu zi, pe măsură ce concediul de odihnă este efectuat, și se calculează prin raportare la media veniturilor, zi cu zi, din perioada în care concediul se derulează. Astfel, în raport cu modalitatea legală de determinare a indemnizației pentru concediul legal de odihnă aferent anului școlar 2009—2010 și cu principiul neretroactivității legii civile, diminuarea acestei indemnizații cu 25%, ca efect al intrării în vigoare a Legii nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, este aplicabilă acelor indemnizații corespunzătoare concediului de odihnă efectuat după data intrării în vigoare a legii respective.

5. Raportul asupra recursurilor în interesul legii

Raportul cuprinde soluțiile diferite date problemei de drept și argumentele pe care se fundamentează, doctrina și jurisprudența Curții Constituționale relevante, propunând un proiect de soluție care a împărțit practica judecătorească de respingere a cererilor personalului didactic și didactic auxiliar de obligare a ordonatorilor de credite la plata indemnizației de concediu aferente anului școlar 2009—2010, în cuantum integral, fără aplicarea diminuării cu 25%, prevăzută de art. 1 din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare.

6. Înalta Curte

Înalta Curte a fost investită, pe calea recursului în interesul legii, cu pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, raportate la art. 150 (fost art. 145) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, art. 103 lit. a) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, cu modificările ulterioare, în ceea ce privește cuantumul indemnizației de concediu de odihnă aferent anului școlar 2009—2010, convenit personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat.

Conform art. 150 (fostul art. 145) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, pentru perioada concediului de odihnă salariatul beneficiază de o indemnizație de concediu care nu poate fi mai mică decât salariul de bază, indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent convenite pentru perioada respectivă, prevăzute în contractul individual de muncă.

Instanța de contencios constituțional a interpretat reglementarea legală anterior citată în sensul că stabilește nivelul minim al indemnizației pentru perioada concediului de odihnă, care nu poate fi mai mic decât valoarea totală a drepturilor salariale convenite pe perioada respectivă, calculată pe baza mediei zilnice a veniturilor, înmulțită cu numărul zilelor de concediu; textul aflat în discuție nu reprezintă altceva decât

o concretizare a dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Constituția României, republicată, care consacră dreptul salariaților la concediul de odihnă plătit, drept care, ca și celelalte măsuri de protecție socială a muncii, se stabilește de lege; ca atare, legiuitorul este îndreptățit să stabilească modul de calcul al valorii, indemnizației de concediu cuvenite (Decizia Curții Constituționale nr. 385/2007).

Potrivit art. 1 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, acest act normativ se aplică și raporturilor de muncă reglementate prin legi speciale, numai în măsura în care acestea nu conțin dispoziții specifice derogatorii.

Totodată, art. 278 alin. (1) [fost art. 295 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată] prevede că dispozițiile acestui cod se întregesc cu celelalte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile.

În perioada aflată în discuție (anul școlar 2009—2010), dreptul la concediu de odihnă al personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat a fost reglementat de art. 103 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17 teza întâi din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992, republicată, cu modificările ulterioare, prevede că modul de efectuare a concediului de odihnă cuvenit personalului didactic se va stabili de Ministerul Învățământului.

Ca atare, ministrul educației naționale a emis Ordinul nr. 3.251/1998 prin care au fost aprobate Normele metodologice privind efectuarea concediului de odihnă al personalului didactic din învățământ, emise în aplicarea art. 103 din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, și a Hotărârii Guvernului nr. 250/1992, republicată, cu modificările ulterioare.

În cauză sunt aplicabile actele normative cu caracter special, mai precis art. 103 din Legea nr. 128/1997, cu modificările și completările ulterioare, art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992, republicată, cu modificările ulterioare, și pct. 21—26 din Normele metodologice privind efectuarea concediului de odihnă al personalului didactic din învățământ, emise în aplicarea art. 103 din Legea nr. 128/1997 și a Hotărârii Guvernului nr. 250/1992, republicată, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.251/1998:

— art. 103 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 103. — Cadrele didactice beneficiază de dreptul la concediu astfel: a) concediul anual cu plata, în perioada vacanțelor școlare, respectiv universitare, cu o durată de cel puțin 62 de zile, exclusiv duminicile și sărbătorile legale; în cazuri bine justificate, conducerea instituției de învățământ poate întrerupe concediul legal, persoanele în cauză urmând a fi remunerate pentru munca depusă; normele metodologice referitoare la efectuarea concediului legal vor fi elaborate de Ministerul Învățământului împreună cu sindicatele recunoscute pe plan național”;

— art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, cu modificările ulterioare:

„Art. 7. — (1) Pe durata concediului de odihnă, salariații au dreptul la o indemnizație calculată în raport cu numărul de zile de concediu înmulțite cu media zilnică a salariului de bază, sporului de vechime și, după caz, indemnizației pentru funcția de conducere, luate împreună, corespunzătoare fiecărei luni calendaristice în care se efectuează zilele de concediu de odihnă.

(2) Media zilnică a veniturilor prevăzute la alin. (1) se stabilește în raport cu numărul zilelor lucrătoare din fiecare lună în care se efectuează zilele de concediu.

(3) Pentru salariații încadrați cu fracțiuni de normă, indemnizația de concediu de odihnă se calculează avându-se în vedere veniturile prevăzute la alin. (1), cuvenite pentru fracțiunea sau fracțiunile de normă care se iau în calcul.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) se aplică și în cazul efectuării concediului restant din anul 1991.

(5) Indemnizația de concediu de odihnă se plătește cu cel puțin 5 zile înaintea plecării în concediu.”;

— Normele metodologice privind efectuarea concediului de odihnă al personalului didactic din învățământ, emise în aplicarea art. 103 din Legea nr. 128/1997 și a Hotărârii Guvernului nr. 250/1992, republicată, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.251/1998:

— pct. 21: „Pe durata concediului de odihnă, cadrele didactice au dreptul la o indemnizație, calculată în raport cu numărul zilelor de concediu înmulțite cu media zilnică a salariului de bază, a sporului de vechime și, după caz, a indemnizației pentru funcția de conducere, luate împreună, corespunzătoare fiecărei luni calendaristice în care se efectuează zilele de concediu; în cazul în care concediul de odihnă se efectuează în cursul a două luni consecutive, media veniturilor se calculează distinct pentru fiecare lună în parte.”;

— pct. 22: „Media zilnică a veniturilor se stabilește în raport cu numărul zilelor lucrătoare din fiecare lună în care se efectuează zilele de concediu de odihnă.”;

— pct. 23: „În calculul indemnizației concediului de odihnă acordat personalului didactic se iau în considerare și sporurile care fac parte din salariul de bază, conform Legii nr. 128/1997.”;

— pct. 24: „Orice convenție prin care se renunță, în totalitate sau în parte, la dreptul la concediul de odihnă este interzisă.”;

— pct. 25: „Pentru cei încadrați cu fracțiuni de normă, indemnizația de concediu se calculează avându-se în vedere veniturile prevăzute la pct. 21—23, cuvenite pentru fracțiunea de normă sau fracțiunile de normă care se iau în calcul.”;

— pct. 26: „Indemnizația de concediu de odihnă se plătește cu cel puțin 5 zile înaintea plecării în concediu.”

La data de 3 iulie 2010 a intrat în vigoare Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, care, în art. 1, prevede următoarele:

„Art. 1. — (1) Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.

(2) În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.”

La soluționarea recursului în interesul legii sunt avute în vedere și argumente referitoare la noțiunea de ierarhie a actelor normative, relația existentă între legea generală și legea specială și principiul neretroactivității legii, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, prin care s-a constatat că dispozițiile art. 1—8 și cele ale art. 10—17 din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale.

Algoritmul de calcul al indemnizației cuvenite personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat pentru concediul de odihnă este diferit de cel stabilit prin

art. 150 (fostul art. 145) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, pentru celelalte categorii de salariați, în cazul cărora se are în vedere media zilnică a salariilor de bază, indemnizațiilor și sporurilor cu caracter permanent din ultimele 3 luni anterioare celei în care se efectuează concediul.

Or, în baza prevederilor pct. 21 din Normele metodologice privind efectuarea concediului de odihnă al personalului didactic din învățământ, emise în aplicarea art. 103 din Legea nr. 128/1997 și a Hotărârii Guvernului nr. 250/1992, republicată, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.251/1998, indemnizația de concediu cuvenită personalului didactic se calculează în raport cu numărul zilelor de concediu înmulțite cu media zilnică a salariului de bază, a sporului de vechime și, după caz, a indemnizației pentru funcția de conducere, luate împreună, corespunzătoare fiecărei luni calendaristice în care se efectuează zilele de concediu.

Din interpretarea prevederii normative anterior citate rezultă faptul că indemnizația de concediu de odihnă cuvenită personalului didactic devine scadentă zi cu zi, pe măsură ce concediul este efectuat, și se calculează prin raportare tot la media veniturilor, zi cu zi, din perioada în care concediul se efectuează.

Având în vedere modalitatea de calcul al indemnizației de concediu de odihnă pentru personalul didactic anterior prezentată, dar și principiul neretroactivității legii, reducerea cu 25% statuată prin art. 1 din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, este aplicabilă și indemnizației aflate în discuție, desigur de la momentul intrării în vigoare a acestui act normativ (3 iulie 2010), în contextul în care concediul de odihnă este efectuat după această dată.

O altă interpretare juridică ar conduce la încălcarea principiului egalității în drepturi, consacrat în art. 16 alin. (1) din Constituția României, republicată, pentru că indemnizația de concediu înlocuiește salariul (care devine scadent pe măsura prestării activității), motiv pentru care aceasta devine scadentă în aceeași modalitate. În caz contrar, salariatul aflat în activitate, după data de 3 iulie 2010, ar obține venituri salariale inferioare celor obținute de salariatul care se află în concediu de odihnă în aceeași perioadă.

Cu alte cuvinte, chiar dacă art. 1 din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, nu conține o referire expresă la indemnizația de concediu de odihnă a personalului din învățământ, aceasta este strâns legată prin modul de calcul de drepturile salariale cuvenite pentru fiecare lună calendaristică în care se efectuează concediul de odihnă, drepturi salariale pentru care diminuarea de 25% se aplică în mod indiscutabil.

Pe de altă parte, pct. 26 din Normele metodologice privind efectuarea concediului de odihnă al personalului didactic din învățământ, emise în aplicarea art. 103 din Legea nr. 128/1997 și a Hotărârii Guvernului nr. 250/1992, republicată, aprobate prin Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.251/1998, prevede faptul că indemnizația de concediu de odihnă se plătește cu cel puțin 5 zile înaintea plecării în concediu.

Această dispoziție normativă nu poate influența aplicarea criteriilor pe baza cărora se stabilește cuantumul indemnizației de concediu de odihnă. Ea reglementează doar plata în avans a acestor drepturi bănești, fiind vorba despre un beneficiu al legii conferit salariaților din învățământ.

Ca atare, indemnizația de concediu de odihnă se acordă pentru perioada în care acesta se efectuează, iar nu pentru perioada în care s-a prestat activitate și s-a primit salariu.

În altă ordine de idei, prin aplicarea art. 1 din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, nu se realizează încălcarea dreptului de proprietate, prevăzut de art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, la data adoptării Legii nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, reclamanții nu erau beneficiarii unui

drept de proprietate asupra unui „bun”, în sensul instrumentului internațional anterior arătat, adică în legătură cu dreptul la indemnizația de concediu într-un quantum nediminuat pentru zilele de concediu efectuate după momentul intrării în vigoare a legii, mai precis după data de 3 iulie 2010.

Pe aspectul supus analizei se impune a aminti faptul că art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție reglementează trei reguli de bază, și anume: a) principiul respectării proprietății; b) privarea de proprietate în interes public și condițiile în care aceasta poate fi făcută; și c) controlul folosinței bunurilor.

Cu privire la prima regulă enunțată anterior trebuie analizat dacă la data adoptării Legii nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, reclamanții erau titularii unui drept de proprietate asupra unui bun în sensul Convenției în ceea ce privește indemnizația cuvenită pentru zilele de concediu efectuate după data de 3 iulie 2010.

În urma analizării jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului nu s-a identificat vreo cauză în care instanța europeană să fi stabilit că „salariul” pentru o perioadă viitoare (prin asimilare, și indemnizația de concediu) reprezintă un „bun”.

Pe de altă parte, se reține faptul că Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, are aplicabilitate doar pentru viitor, respectiv doar în privința salariilor la care vor avea dreptul categoriile de salariați vizați de acest act normativ după data de 3 iulie 2010 și care, în mod evident, vor deveni exigibile după această dată, știut fiind faptul că drepturile salariale devin scadente zi cu zi pe măsura prestării muncii în favoarea angajatorului.

De altfel, în jurisprudența instanței de la Strasbourg în care a fost analizată problema acordării drepturilor salariale au fost stabilite unele principii, după cum se va preciza în continuare.

În Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen contra Finlandei*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat următoarele: „Convenția nu conferă dreptul de a continua să primești un salariu într-un anume quantum [...]”.

O creanță poate fi considerată o valoare patrimonială, în sensul articolului 1 din Protocolul nr. 1, dacă are o bază suficientă în dreptul intern, de exemplu dacă este confirmată prin jurisprudența bine stabilită a instanțelor de judecată.” (paragraful 94 din hotărâre).

În Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko contra Ucrainei*, se precizează faptul că: „[...] este la latitudinea statului să determine ce sume vor fi plătite angajaților săi din bugetul de stat. Statul poate introduce, suspenda sau anula plata unor asemenea sporuri, făcând modificările legislative necesare. Totuși, dacă printr-o dispoziție legală în vigoare se stabilește plata unor sporuri și condițiile pentru aceasta au fost îndeplinite, autoritățile nu pot, în mod deliberat, să amâne plata lor, atâta vreme cât dispozițiile legale sunt în vigoare.” (paragraful 23 din hotărâre).

Totodată, se reține că politica salarială a personalului bugetar este atributul exclusiv al statului, cuantumul drepturilor de natură salarială fiind indisolubil legat de nivelul resurselor bugetului din care acestea se achită, iar statul, prin legislativul său, dispune de o largă latitudine, prin prisma Convenției, de a stabili politica economică și socială a țării (Hotărârea din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Marii Britanii*).

De asemenea, „speranța legitimă”, invocată de reclamanți, a fost reținută de aceeași Curte europeană ca reprezentând un „bun”, în sensul primei reguli a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, în special atunci când în favoarea particularilor a fost recunoscut printr-o hotărâre judecătorească dreptul la o creanță suficient de bine determinată împotriva statului pentru a fi exigibilă (Hotărârea din 15 iunie 2010, pronunțată în Cauza *Mureșanu contra României*) sau atunci când, din cauza frecvențelor modificări legislative, în special prin intervenția Guvernului prin ordonanțe succesive, s-a căutat să se

contracareze măsurile legislative dispuse de Parlament cu privire la anumite politici ale statului (în acest sens, a se vedea și: Hotărârea nr. 7 din 21 iulie 2005, pronunțată în Cauza *Străin și alții împotriva României*; Hotărârea din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*; Hotărârea din 20 iulie 2006, pronunțată în Cauza *Radu împotriva României*).

Pe de altă parte, chiar dacă s-ar considera că reclamanții ar avea un „bun” în sensul Convenției, se apreciază că ingerința statului asupra bunului acestora este conformă celei de-a doua reguli statuate în art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția europeană a drepturilor omului.

În analiza respectării regulii anterior amintite se reține că în astfel de cauze ingerința statului nu este de tipul „privării de proprietate” (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz și alții împotriva Spaniei*). Curtea nu analizează situația reducerii pensiilor sau salariilor ca și cum ingerința ar fi o „privare de proprietate”. În consecință, lipsa despăgubirii pentru ingerință nu conduce, *ex ipso*, la încălcarea art. 1 al Protocolului nr. 1 adițional la Convenția europeană a drepturilor omului.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se statuează faptul că statul se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor sale în acest domeniu. Curtea mai constată că nu este rolul său de a verifica în ce măsură existau soluții legislative mai adecvate pentru atingerea obiectivului de interes public urmărit, cu excepția situațiilor în care aprecierea autorităților este vădit lipsită de orice temei. (Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek contra Poloniei*, paragraful 59; Hotărârea din 19 decembrie 1989, pronunțată în Cauza *Mellacher și alții contra Austriei*, paragraful 53).

Având în vedere că nu este vorba de o privare de proprietate, testul de proporționalitate nu poate consta, în principal și exclusiv, în verificarea acordării de către stat a unei despăgubiri adecvate, ci se va analiza în concret în ce măsură angajatul în sistemul public a fost lipsit în totalitate de salariu (Hotărârea din 12 octombrie 2004, pronunțată în Cauza *Kjartan Asmundsson contra Islandei*, paragraful 39), funcționarul și familia sa au fost lipsiți în totalitate de mijloace de subsistență (Hotărârea din 20 iunie 2002, pronunțată în Cauza *Azinas contra Ciprului*, paragraful 44) sau dacă măsura este discriminatorie (hotărârea pronunțată în Cauza *Kjartan Asmundsson contra Islandei*, citată mai sus, paragraful 39).

Privită prin prisma acestor principii, se apreciază ca ingerința statului este proporțională în raport cu interesele particulare afectate.

În plus, conform instrumentului european aflat în discuție, ingerința statului asupra „proprietății” reclamanților trebuie să îndeplinească următoarele cerințe principale: a) să fie prevăzută de lege; b) să fie justificată de un interes public; c) să existe o proporționalitate a măsurii cu situația care a determinat-o.

Astfel, art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție cere ca ingerința autorității publice în dreptul de proprietate asupra bunurilor să fie legală.

În acest sens se reține că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută în Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, act normativ care conține prevederi suficient de clare, precise și accesibile pentru a fi considerat „lege” din perspectiva jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Cu privire la scopul ingerinței, măsura diminuării cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este justificată de un interes public („utilitatea publică”), astfel cum rezultă din expunerea de motive a Legii nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, și din deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010 și nr. 874/2010, respectiv de necesitatea de a

reduce cheltuielile bugetare în contextul crizei economice mondiale.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, se apreciază că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru echitabil între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De altfel, preocuparea de a asigura un atare echilibru se reflectă în structura art. 1 din Protocolul nr. 1 în totalitate, așadar și în cea de a doua teză care trebuie coroborată cu principiul consacrat de prima. În special, trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat de orice măsură care privează o persoană (Hotărârea din 20 noiembrie 1955, pronunțată în Cauza *Pressos Compania Naviera — S.A. și alții împotriva Belgiei*).

Pentru a determina dacă măsura litigioasă respectă justul echilibru necesar și, în special, dacă nu obligă reclamanții să suporte o sarcină disproporționată trebuie să se ia în considerare modalitățile de compensare prevăzute de legislația națională. În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat deja că fără plata unei sume rezonabile în raport cu valoarea bunului privarea de proprietate constituie, în mod normal, o atingere excesivă și că lipsa totală a despăgubirilor nu poate fi justificată în domeniul art. 1 din Protocolul nr. 1 decât în împrejurări excepționale (Cauza *Sfintele mânăstiri împotriva Greciei* din 9 decembrie 1994; Cauza *Ex-regele Greciei și alții împotriva Greciei*, Cererea nr. 25.701/1994; Hotărârea din 22 iunie 2004, pronunțată în Cauza *Broniowski împotriva Poloniei*).

În caz contrar, după cum s-a pronunțat deja Curtea Europeană a Drepturilor Omului, dacă o reformă radicală a sistemului politic și economic al unei țări sau situația sa financiară poate justifica, în principiu, limitări drastice ale despăgubirilor, atare circumstanțe nu pot fi formulate în detrimentul principiilor fundamentale care decurg din Convenție, cum ar fi principiul legalității și cel al autorității și efectivității puterii judecătorești (Cauza *Broniowski*, citată anterior). Cu atât mai mult, absența totală a despăgubirilor nu se poate justifica nici măcar în context excepțional, în prezența unei atingeri aduse principiilor fundamentale consacrate prin Convenție (Cauza *Străin și alții împotriva României*).

În altă ordine de idei, se reține faptul că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% este incidentă tuturor categoriilor de personal bugetar în același cuantum și mod.

Ca atare, se consideră că prin măsurile dispuse prin art. 1 din Legea nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, nu se aduce atingere vreunui principiu fundamental consacrat prin Convenție (cum sunt nediscriminarea sau preeminența dreptului).

În cauza de față, în raport cu modul de constituire a indemnizației de concediu, nu se poate aprecia că reclamanții dețineau un „bun”, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția europeană a drepturilor omului, cu privire la o indemnizație de concediu într-un cuantum nediminuat.

În concluzie, întrucât după intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, cuantumul brut al salariului a fost afectat de o reducere de 25%, în același mod și indemnizația de concediu cuvenită personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat pentru concediul efectuat după această dată (3 iulie 2010) se impune a fi diminuată proporțional, ca urmare a faptului că se calculează în raport cu media zilnică a veniturilor din fiecare lună în care se efectuează concediul.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 3307 cu referire la art. 329 din Codul de procedură civilă, așa cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 202/2010,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava în sensul că:

Stabilește că dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 150 (fostul art. 145) din Codul muncii, art. 103 lit. a) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările ulterioare, și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 250/1992 privind concediul de odihnă și alte concedii ale salariaților din administrația publică, din regiile autonome cu specific deosebit și din unitățile bugetare, republicată, sunt incidente cererilor formulate de personalul didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat ce au ca obiect acordarea indemnizației de concediu de odihnă aferente anului școlar 2009—2010, după intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2010, respectiv 3 iulie 2010.

Obligatorie, potrivit art. 3307 alin. 4 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 octombrie 2011.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

RODICA AIDA POPA

Magistrat-asistent-șef,

Bogdan Georgescu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

